



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

§. 3. De Matrimonio ùt Sacramento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](#)

§. Tertius.

D E

Matrimonio ut Sacramento.

Quæres primò. An Matrimonium sit Sacramentum?

R. Cùm Matrimonium in Lege Evangelica veteribus connubiis per Christum gratiâ praestet, meritò inter novæ Legis Sacraenta annumerandum Sancti Patres nostri, Concilia, & universalis Ecclesiæ traditio semper docuerunt. Trident. sess. 24. de matrim.

Quæres secundò. Quam gratiam Sacramentum matrimonii causet?

R. Gratiam, quæ naturalem conjugum amorem perficit, & indissolubilem unitatem confirmat, conjugesque sanctificat, ipse Christus venerabilium Sacramentorum institutor atque perfector suâ nobis passione promeruit. Trident. loc. cit.

Quæres tertiò. An inter solos fideles Matrimonium sit Sacramentum?

R. affirmativè. Quia eti Matrimonium verum inter infideles existat, non tamen est ratum: inter fideles autem verum & ratum existit. cap. quantò, 7. de divortiis.

Quæres quartò. An ratio Sacraenti in matrimonio fidelium à ratione contractu separati possit?

R. negativè. Quia Sacramentum fidei, quod semel est admisum, nuncquam amittitur, sed ratum efficit con-

jugi Sacramentum, ut ipsum in conjugibus illo durante perduret. cit. cap. quantò.

Quæres quintò. In quo cæteris Sacraementis præminet matrimonium?

R. In sequentibus: 1. ratione loci, cùm substratum Sacraenti matrimonii in paradiso institutum sit. 2dò ratione temporis, quia ante peccatum extitit, 3tiò ratione amplitudinis, quia est commune cum infidelibus. 4tò ratione mysterii.

Quæres sextò. Quod mysterium continet matrimonium?

R. Duo sunt in conjugio, videlicet consensus animorum, & commixtio corporum, quorum alterum significat charitatem, quæ consistit in spiritu inter DEUM & justam animam, ad quod pertinet illud, quod dicit Apostolus: Qui adhæret DEO, unus spiritus est cum illo. Reliquum verò designat conformitatem, quæ consistit in carne inter Christum & Ecclesiam, ad quod pertinet illud, quod Evangelista testatur: Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. Perfectò conjugium illud, quod non est commixtione corporum consummatum, non pertinet ad illud conjugium designandum, quod inter Christum & Ecclesiam per incar-

Ccc 3 natio-



390 Titulus octavus. De Sacram. Matrim.

nationis mysterium est contractum. cap. debitum. 5. de bigamis. Quod Paulus innuit dicendo: *Viri diligite uxores vestras sicut Christus dilexit Eclesiam, & seipsum tradidit pro ea, mox subjungens: sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo & in Ecclesia.* Trident. cit. sess. 24. de matrim.

Quæres septim. An Parochus minister Sacramenti matrimonii?

R. negativè. Quamvis enim Trident. sess. 24. de reform. matrim. cap. 1. disponat, ut Parochus viro & muliere interrogatis, & eorum mutuo consensu intellecto dicat: *Ego vos in matrimonio conjungo in nomine Patris &c. vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque Provinciæ ritum:* attamen S. Congreg. ad cit. cap. Trident. n. 5. & 6. declarat, et si Parochus nihil dicat, constat tamen matrimonium, modò partes contrahant. Nec pertinet ad substantiam matrimonii, ut Parochus aliqua verba proferat.

Quæres octav. An contrahentes sint ministri hujus Sacramenti?

R. affirmativè. Eugen. IV. in Decreto pro instructione Armenorum: Causa efficiens necessaria regulariter est mutuus consensus per verba de praesenti, qui consensus absque dubio à contrahentibus exprimitur. Unde S. Thom. in 4. dist. 24. q. 1. a. 3. in O. Verba, quibus consensus matrimonialis exprimitur, sunt forma hujus Sacramenti, non autem benedictio Sacerdotis, quæ est quoddam Sacramentale.

Quæres non. Quæ accidentales matrimonii solemnitates?

R. Sequentes: 1. Antequam matrimonium contrahatur, ter à proprio contrahentium Parocho tribus continuis diebus festivis in Ecclesia ante Missarum solemnia publicè denuntiantur, inter quos matrimonium contrahendum. Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio matrimonium malitiosè impediti posse, si tot præcesserint denuntiationes: tunc vel una tantum denuntiationes fieri potest, vel matrimonium celebrati, & ante illius consummationem denuntiationes fieri; nisi Ordinarius ipse expedire judicaverit, ut prædictæ denuntiationes remittantur, quod ipsius prudentia & judicio S. Tridentina Synodus reliquit. sess. 24. de reform. matrim. cap. 1. 2d. Matrimonio contracto conjuges ante benedictionem Sacerdotalem in eadem domo cohabitare non debent. Et haec benedictio ab ipso Parocho fieri debet, non ab alio, nisi ab illo, vel ab Ordinario licentiam habuerit. Trident. loc. cit. 3r. Parochus librum habere debet, in quo conjugum & testimonia nomina, diem & locum contracti matrimonii describat.

Quæres decim. Quæ solemnitas substantialis?

R. Illa à Trident. loc. cit. ita exprimitur: Qui aliter quam præsente Parocho (intellige proprio) vel alio Sacerdote de ipsis Parochi seu Ordinarii licentia, & duobus vel tribus testibus matrimonium contrahere attendant, eos S. Synodus ad sic contrahendum omnino inhabiles reddit, & hujusmodi contractus irritos & nullos esse decernit, prout eos præsenti decreto irritos facit & an-



& annullat: quod decretum in unaquaque Parochia robur post triginta dies habere incipit à die primæ publicatio-
nis in eadem Parochia factæ numeran-
dos.

Quæres undecimè. Quâ dispositione ad Sacramentum matrimonii acceden-
dum?

R. Episcopis vel animarum Curato-
ribus incumbit curare, ut matrimo-
nium cā, quâ decet modestiā & hone-
state celebretur. Sancta enim res est ma-
trimonium, & sanctè tractandum. Trid.
sess. 24. cap. 10. Ideo conjuges antequam

matrimonium contrahant, vel saltē
triduo ante matrimonii consummatio-
nem sua peccata diligenter debent con-
fiteri, & ad sanctissimum Eucharistiae
Sacramentum accedere. Tridentin. cit.
cap. 1.

Quæres duodecimè. Quæ pœnæ abl-
que solemnitate copulantium?

R. Parochus vel alias Sacerdos, qui
cum minore testium numero, & testes,
qui sine Parocho vel Sacerdote hujus-
modi contractui interfuerint, nec non
& ipsi contrahentes graviter arbitrio Or-
dinarii sunt puniendi. Trid. cit. cap. 1.

§. Quartus.

D E

Impedimentis Matrimonii.

Quæres primò. Penes quos potestas
ponendi impedimentum?

R. Est penes Ecclesiam. Quapropter
si quis dixerit Ecclesiam non posuisse
constituere impedimenta matrimonium
dirimentia, vel in iis constituendis er-
rasse, anathema sit. Trident. sess. 24. de
matrim. can. 4. Imò sola Ecclesia con-
stituit impedimenta, quia matrimonia
hodiè reguntur jure poli, non jure fori,
inquit Gratianus in can. Euphorium. 7.
caus. 2. q. 3. ideoque exploduntur à Tri-
dent. cit. sess. cap. 1. de reform. matrim. qui
matrimonia à filiis familias sine consen-
tu parentum contracta irrita esse, vel
parentes ea rata vel irrita facere posse
falso affirmant.

Quæres secundò. Quæ impedimenta
matrimonium impeditantia?

R. Ea hodie reducuntur ad qua-
tuor. Primum, interdictum Ecclesiæ,
contra quod sponsi ad vota matrimonia-
lia transire non debent. Non est ta-
men conveniens, ut ob id solum Sa-
cramentum conjugii dissolvatur: alia
tamen pœnitentia eis debet imponi, qui
contra prohibitionem Ecclesiæ hoc fe-
cerunt. cap. ex literis. 2. de matrim. con-
tract. contra interd. 2. dum, Tempus fe-
riatum. Ita enim jubet Trident. sess. 24.
de reform. matrim. cap. 10. ab Adventu
Domini nostri JESU Christi usque in
diem Epiphaniæ, & à feria quarta ci-
nerum usque in octavam Paschatis in-
clu-